Ἱδρυτὴς: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντὴς: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1965
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ & ΚΥΡΙΛΛΟΥ
Ἀνατολὴ 7.41'. Δύσις 5.31
Ἔτος 30ον ἀρ. φύλλου 1978

Ὁ μέγας ἡγέτης τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου

Ο ΟΥΪΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΠΑΛΑΙΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ὁ ὀργανισμός του ἐξασθενεῖ συνεχῶς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17. Ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Λονδίνου μετέδωσε χθὲς τὴν μεσημβρίαν, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ βαρέως ἀσθενοῦντος σὲρ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ὅστις ὑπέστη προχθὲς θρόμβωσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον παρέμεινεν ἡ αὐτή, δηλαδὴ κρίσιμος καὶ σοβαρά. Εἰς τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκδοθὲν τελευταῖον ἰατρικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρεται, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ παλαίοντος μὲ τὸν θάνατον παλαιμάχου Βρετανοῦ ἡγέτου ἐξασθενεῖ συνεχῶς.

Συνήθως ἡ πάθησις εἶναι ἀνώδυνος διὰ τὸν ἄσθενῆ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται μονίμως εἰς κωματώδη κατάστασιν.

Ὁ ἄσθενὴς εὑρίσκεται κλινήρης εἰς δωμάτιον τοῦ ἰσογείου τῆς οἰκίας του, μὲ θέαν ἐπὶ ἐσωτερικοῦ κήπου, μὲ κλειστὰ παραπετάσματα. Ἡ σύζυγός του εἶναι πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν του. Ἡ θυγάτηρ του Σάρα ἀφίχθη ἐκ Ρώμης τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθές.

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἐλήφθη τὴν 21 Αὐγούστου 1942 εἰς τὸν ἐξώστην τῆς κατοικίας τοῦ τότε πρεσβευτοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς τὸ Κάϊρον, ὅτε ὁ τότε ἀντιπρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ νῦν ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος συνηντήθη μὲ τὸν Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ καὶ ἔλαβον σοβαρὰς ἀποφάσεις διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῶν Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν. Ἡ φωτογραφία αὐτή, ἐκτυπωθεῖσα εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων, ἐρρίφθη ἀπὸ καταδιωκτικὰ ἀεροπλάνα τῆς ἀγγλικῆς ἀεροπορίας εἰς διάφορα σημεῖα τῆς τότε κατεχομένης ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Γερμανῶν Ἑλλάδος

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΛΥΣΙΣ

Ἀποροῦν μερικοί ἐπειδὴ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου καὶ ὑπὲρ προστασίας τῆς ἐδαφικῆς της ἀκεραιότητος καὶ ὄνι ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως ἀπ' εὐθείας καὶ τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα. Θὰ ἀπαντήσωμεν ἅπαξ ἔτι εἰς τοὺς ἀποροῦντας δίδοντες τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐφ' ὅσον θὰ ἐπιδιώκεται ἀπὸ δυτικῆς πλευρᾶς ἡ ἐπίλυσις τοῦ Κυπριακοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς μετατροπὴν τῆς νήσου εἰς βάσιν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, ἡ Ρωσία εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ ἀρνῆται νὰ δεχθῇ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀκόμη βάσεως τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἂν αὐτὸ συμβαίνῃ νὰ εὐχαριστῇ καὶ τὴν Τουρκίαν εἶναι μία σύμπτωσις. Δὲν εἶναι σοβιετικὸς φιλοτουρκισμός. Ἂς εἴπουν λοιπὸν οἱ Δυτικοί ὅτι δέχονται τὴν ἀποστρατιωτικοποίησιν τῆς Κύπρου καὶ τότε νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ ἔχουν ἀφοπλίσει καὶ τὴν Μόσχαν καὶ θὰ τῆς ἔχουν ἀφαιρέσει κάθε ἠθικὸν ἐπιχείρημα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος κάνουν μὲν τὴν δουλειά τους οἱ Δυτικοί, ἀλλὰ καὶ παίζουν τὸ παιγνίδι τῆς Μόσχας εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ συνελθὸν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην συνέδριον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας διεπιστώθη τὸ ἑξῆς,φαινόμενον. δι' ἄλλους μὲν περίεργον, δι' ἡμᾶς, ὅμως, πολὺ φυσικόν, δοθέντων τῶν σημερινῶν ἐκπροσώπων τῆς πόλεως. Ἐνῷ ἀπεριφράστως ἐζητήθη ὑπὸ δουλευτοῦ ἡ διχοτόμησις τοῦ Νομοῦ καὶ ἐνῷ εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἐνδεχομένη ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ θὰ ἀποτελέσῃ δεινὸν πλῆγμα κατὰ τῶν Πατρῶν, ἐν τούτοις οὐδεὶς ἐκπρόσωπος τῆς πόλεως ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ οἱανδήποτε ἀπάντησιν. Ταῦτα δὲ διότι προφανῶς ἡ σιωπὴ ἀποτελεῖ δεῖγμα τῆς δουλοπρεπείας ἡ ὁποία διέπει ὡρισμένους κυρίους ἐν ὀνέματι τῆς διατηρήσεως τοῦ ...λουφέ δι' ὅπερ καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν. Κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ κάτοικοι τῆς «δόλιας» Πάτρας ἂς κυττάξουν νὰ θεραπεύουν τὰς ἀνάγκας των καὶ δι' ἄλλων τρόπων. Ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἂς μὴ περιμένουν βοήθειαν.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ

Λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ μὲν κ. Πρωθυπουργὸς δενθεὶς ἐπιτροπὴν τῶν ἀπεργούντων εἰδικευομένων ἰατρῶν, ἐξεδήλωσε τὴν «ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς κ. Κοκκέβην», ὁ ὁποῖος ὅμως ἀρνεῖται τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων των, ὁ δὲ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου ἀντιθέτως ἐξεδήλωσε πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἐπιτροπὴν, ὁλίγα δευτερόλεπτα ἀργότερον«τὴν ἀπόλυτον συμπαράστασίν του» ἡ «Καθημερινὴ» τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὰ τὰ διαβάζομεν εἰς κυβερνητικὴν ἐφημερίδα. Δικαιοῦμεθα ἑπομένως, νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ μὲν κ. Γ. Α. Παπανδρέου ἔνει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν κ. Κοκκέβη, ὁκ. Α. Γ. Παπανδρέου, ὅμως, δὲν ἔνει. Ἀλλοίμονον, λοιπὸν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς — κατὰ τὸν προσεχῆ ἀνασχηματισμόν».

Λάθος ὅμως κάμνει εἰς τὰς προβλέψεις της ἡ ἔγκυρος ἡμερησία. Καὶ κάμνει λάθος διότι ἀγνοεῖ ἀσφαλῶς, ὅτι ὁ κ. Κοκκέβης. ὁμιλῶν προσφάτως δημοσίᾳ ἐν Πάτραις. εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσῃ τὴν πλήρη ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου ὅπερ σαφῶς ἐσήμαινεν, ὅτι ἐλάχιστα ἀπέβλεπεν εἰς τὸν Γεὼργιον καὶ δὴ κατὰ τρόπον ὄχι καὶ τόσον πολιτικῶς συνήθη.

ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Πολὺ ὀρθῶς τοπικὴ ἡμερησία ἐπικρίνει τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κεντρικῆς πλατείας Γεωργίου Α' διὰ τὴν ἐμφάνισιν τσίρκου. Ἀλλὰ ἔχει, ὡς φαίνεται, ἄδικον νὰ ἐπικρίνῃ ἀδιακρίτως ὁλόκληρον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὰς διαπραττομένας τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀσχημίας ὑπὸ τοῦ Δήμου. Ταῦτα δὲ διότι εἶναι πασίγνωστον πρῶτον μὲν ὅτι ὁ...παντογνώστης κύριος δὲν ἐρωτᾶ συνήθως οὐδέ να καί, δεύτερον, διότι εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τὰς ὄρνιθας, ὅτι ἂν ὑπάρχουν καὶ συνυπεύθυνοι τῶν ἀσχημιῶν, οὗτοι θὰ πρέπει νὰ ἀναζητοῦνται μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν ὅτι δύνανται νὰ συζητοῦν καὶ νὰ καταλήγουν καὶ εἰς συμφωνίαν μὲ τὸν «ἐκλεκτόν» των.

ΠΡΟΒΟΛΗ

Εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς προχθὲς ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις διὰ τὴν ἀριστερίζουσαν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τσιριμώκου:

«Ἐδηλώθη καὶ ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν δὲν ὑπάρχει ὑπουργικὴ ἀλλὰ κυβερνητικὴ πολιτική. Οἱ ὑπουργοὶ ἐφαρμόζουν τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν διαφανοῦν φεύγουν. Καὶ ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀπὸ μακροῦ διακηρύξει τὴν πολιτικήν της».

Ἀλλέως πῶς τὰ ἀνωτέρω θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δ'ατυπωθοῦν καὶ ὡς ἑξῆς: «Ἐδῶ σὲ καλέσαμε κύριε Ἠλία διὰ νὰ ἐφαρμόσῃς αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ λέμε ἐμεῖς καὶ ὄχι διὰ νὰ κάνῃς ὅ,τι θέλεις ἐσύ. Ἂν σοῦ ἀρέσῃ μένεις. Ἂν δὲν σοῦ ἀνέσει ὥρα σου καλὴ καὶ μακρυὰ φρέσκο». Ἄραγε ὅμως ὁ κ. Τσιριμῶκος θὰ δεχθῇ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον κομπάρσου καὶ ἐφαρμοστοῦ τῆς πολιτικῆς τῶν ἄλλων; Διότι ὁμολογοῦμεν. δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἀποδειχθεῖν ἀληθὴς καὶ ὅσα, ἀπαντῶν, ἐδήλωσεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, εἰπὼν, ὅτι ὁ κ. Τσιριμῶκος οὔτε θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ ἐφαρμόζῃ τὴν κυβερνητικὴν πολιτικήν, ἂν αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰς ἰδικάς του δοξασίας.

ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΣ

Εἶπεν ἐπίσης ὁ κ. Παπανδρέου ἀναφερόμενος εἰς ὅσα καταγγέλλονται περὶ ἐπικειμένης ὁμαδικῆς εἰσόδου κομμουνιστικῶν στελεχῶν εἰς τὴν χώραν ἐξ αἰτίας τοῦ κ. Τσιριμώκου:

«Ἡ πρωτοβουλία διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἰθαγενείας δὲν ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ Τύπος τῆς ΕΡΕ. Ἀνήκει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας (Γ.Δ.Ε.Α.), ἡ ὁποία ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Τάξεως. Καὶ μόναν κατόπιν ἰδικῆς της εἰσηγήσεως ἐπιλαμβάνεται τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν. Ἄνθρακες ἑπομένως καὶ αὐτὸς ὁ θησαυρὸς τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῆς ΕΡΕ».

Ὅπερ σημαίνει δηλαδὴ ὅτι ἂν ἡ ἀνάκτησις ἰθαγενείας ἦτο τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τότε ὁ τύπος τῆς ΕΡΕ θὰ εἶχε δίκαιον νὰ ἀ'ησυχῇ. Ὡραία, μὰ τὸν Θεόν, προστασία τοῦ κύρους τοῦ κ. Τσιριμώκου. Ἀλλὰ ἂν ὁ τοιοῦτος ὑπαινιγμὸς δὲν εἶναι ὕβρις, τότε τὶ ἄλλο περιμένει νὰ τοῦ εἴπῃ ὁ πρωθυπουργός του; Ἡ ἐπιβεβαίωσις ὅτι τοῦ ἔχουν ἀφαιρέσει ὅ,τι θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον διὰ τὸ ἔθνος, νὰ τὸ διανειρίζεται αὐτός, ὁ κ. Τσιριμῶκος. δὲν τὸν ἐνοχλῇ;

Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

Τὸ φέρρυ μπωτ, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ τὴν καθημερινὴ συγκοινωνίαν Πατρῶν Κρυονερίου προσεγγίζει, προφανῶς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Λιμεναρχείου, εἰς τὸν κεντρικὸν λιμενοβραχίονα καὶ δὴ ἐγγὺς τοῦ Φάρου. Τοῦτο ὅμως συνεπάγεται τὸ ἑξῆς: Ὅτι οἱ ἐπιβιβαζόμενοι καὶ ἀποβιβαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ κανόνα, φέρουν μαζύ των καὶ ἀποσκευάς, εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ διανύουν μίαν ἀπόστασιν διακοσίων καὶ πλέον μέτρων φορτωμένοι καὶ κατάκοποι, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ ὑπὸ βροχήν, ἤ ἔστω ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας. Ὑποπτευόμεθα ὅτι ὁ καθορισμὸς τοῦ σημείου αὐτοῦ διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ φέρει μπὼτ ἐγένετο διὰ νὰ ἀπελευθερωθῇ χῶρος εἰς τὸν λιμένα δι' ἄλλους σκοπούς. Ἐν τούτοις ὅμως θὰ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις. ὡς συνεπαγομένη τὴν ταλαιπωρίαν τῶν ταδιδιωτῶν δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ συνεπῶς θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἄλλη. Ταῦτα δὲ πολλῷ μᾶλλον ὅταν ἀπαγορεύεται καὶ ἡ εἴσοδος τῶν αὐτοκινήτων ταξὶ εἰς τὸν κεντρικὸν λιμενοβραχίονα. ὅπου πολλοὶ Πατρινοὶ συνηθίζουν νὰ κάμνουν τὸν περίπατόν των.

ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΝ

Οἱ περίοικοι τῆς ὁδοῦ Ἰωνίας. ἐκ πείρας γνωρίζουν, ὅτι πάντοτε κάθε καλοκαίρι δεινοπαθοῦν ἐκ λειψυδρίας. Φοβοῦνται λοιπὸν ὅτι τὸ ἴδιον θὰ συμβῇ καὶ ἐφέτος καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐρωτοῦν: Ἂν πρόκειται νὰ λησθοῦν μέτρα θεραπείας τοῦ κακοῦ, πότε θὰ ληφθοῦν; Ἢ μᾶλλον πότε ΠΡΕΠΕΙ νὰ ληφθοῦν; Καὶ ταῦτα διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ αὔριον οἱοσδήποτε ἀρμόδιος, ὅστις ἀντὶ νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ ἔχουν νερὸ οἱ δημόται, θὰ ἀσχολῆται μὲ τὸ νὰ ἐξεύρῃ δικαιολογίας δι' ὅσα δὲν θὰ ἔχῃ πράξῃ, παραμελῶν τὰ καθήκοντά του.

Ο ΣΤΟΧΟΣ

Τὸ νὰ ὀργανωθῇ θεατρικὴ παράστασις καὶ νὰ προσελθοῦν εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς διότι αἱ εἰσπράξεις θὰ διατίθεντο ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος τὸ κατανοῇ πᾶς τις, ἄν φυσικά, πρὸς στιγμὴν λησμονήσῃ ὅτι τὸ Ἵδρυμα τοῦτο ἔχει τόσον πολλὰς ἄλλας ἀξιολόγους πηγὰς συντηρήσεως ὥστε αἱ οἱαδήποτε εἰσπράξεις μιᾶς παραστάσεως νὰ ἀποτελοῦν συγκριτικῶς πενταροδεκάρες. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀκατανόητον ὅμως εἶναι τὸ δ,τι τάχα ὅλοι ὅσοι ἐπρόκειτο νὰ προσέλθουν εἰς τὴν παράστασιν θὰ ἔπρεπε νὰ φοροῦν σκόκιν ἤ ἔνδυμα μέλαν; Ἀλλὰ βεβαίως πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τὸ ἀντιλαμβάνονται. Νομίζουν δὲ ὅτι εἶναι τοῦτο: Τὸ πῶς τὸ Στέμμα θὰ καθίσταται ὁλονὲν ἀντιπαθέστερον μέχρι οὗ ἐπωφεληθοῦν ἐν καιρῷ τῆς ἀντιπαθείας αὐτῆς οἱ καραδοκοῦντες διὰ τὴν ἀλλαγὴν ὄχι τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τοῦ Ἡθεστῶτος τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ὁ βασικὸς ἂν μὴ ὁ μόνος στόχος. Ἄραγε ὅμως οἱ φίλοι τοῦ θεσμοῦ ἀντιλαμβάνονται τὸ ἁπλοῦν αὐτὸ σχέδιον; Ἢ μήπως μαζὶ μὲ τὸ Στέμμα θὰ πρέπει ὁ ἐθνικόφρων λαὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ φροντίζῃ καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν.... προστατῶν καὶ συμβουλατόρων τοῦ Ἄνακτος;

ΜΑΣΚΕ!!!

Ἀνεγράφη μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀνοησιῶν περὶ τῆς πιθανῆς ἀφίξεως εἰς Ἑλλάδα τῆς Μπριτζὶτ Μπαρντό, ὅτι ἡκυρία αὐτὴ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς της θὰ κυκλοφορῇ μονον μασκέ!

Ἡ σκέψις φυσικὰ δὲν εἶναι ἄσχημη. δεδέντος ὅτι μὲ τὸ κόλπο αὐτὸ ἡ ἠθοποιὸς θὰ διατηρήσῃ τὴν αἴγλην της. τὴν ὁποίαν θὰ ἔχονεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τουλάχιστον μετοξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶχον τὴν εὐτυνίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν νὰ τὴν πλησιάσουν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως ἡ μάσκα θὰ πρέπει νὰ θεωρῆται μᾶλλον περιττή, δοθέντος ὅτι ἡ Μπὲ Μπὲ κάθε ἄλλο παρὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν της εἶναι γνωστή.

Διότι οὐδεὶς ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχῃ ποὺ θὰ ἴδῃ τὴν Μπαρντὸ ἔστω καὶ μασκαρεμένην καὶ δὲν θὰ ἀναφωνήσῃ τὸ γνωστὸν «Σᾶς γνωρίσαμε, σᾶς γνωρίσαμε». Καὶ ταῦτα, φυσικά, μὲ τό... μπαρντόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ

Ἀνεκοινώθη, ὅτι «ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐζήτησεν ἤδη ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς του νὰ ὑποβάλουν ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως ἀπολογισμὸν τοῦ μέχρι τοῦδε ἔργου καθὼς καὶ τὰς σκέψεις των περὶ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνητικῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον».

Ἀλλὰ ἀφοῦ ὁ κ. πρόεδρος μόλις τώρα ζητεῖ νὰ τοῦ ὑποβληθοῦν αἱ ἀναφοραί, τοῦτο ἄγει εὐθέως καὶ ἀδιστάκτως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τοὐλάχιστον οἱ κ. κ. Τούμπας καὶ Μελᾶς ἀπεπέμφθησαν ἀναπολόγητοι, ὡς οἱ ἔσχατοι τῶν περιφρονημένων. Κατὰ τὰ λοιπά, ὁ καθεὶς δύναται νὰ ἀντιληφθῇ εἰς ποῖου εἴδους «δημιουργικὸν» ἔτος εἰσήλθομεν ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς νίκης ἐναντίον τῶν 16 «ἀνταρτῶν» καὶ ἐντεῦθεν ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μόλις τὼρα οἱ κύριοι ὑπουργοὶ ἐκλήθησαν νὰ ἐκθέσουν ἐγγράφως ὅγι τὰς μελέτας των, ἀλλὰ τὰς «σκέψεις» των. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐκπλαγῇ ὁ κ. Παπανδρέου ἐὰν μεριακοὶ δημοκρατικοὶ ὑπουργοί του μεταφέρουν τὰς σοφὰς γνώμας των διατυπωμένας εἰς τὸ πακέττο τῶν σι-

Συνέχεια εἰς τὴν 8ην Σελίδα

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΕΧΕΙ ΑΠΟΦΑΝΘΗ

Ἂς πράξουν καὶ οἱ ἄλλοι τὸ καθῆκον των

Εἶναι γνωστὰ τὰ ὅσα διεπράχθησαν ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην. Συνοψίζοντες τὰ γε γονότα χάριν τῆς μικρᾶς ἱστορίας τοῦ τόπου καὶ τοῦ Δήμου, περιοριζόμεθα νὰ τὰπεριγράψωμεν δι' ὅσων τὸ δυνατὸν ἐλαχίστων:

Ἕνας ἐκλεκτὸς καὶ χρήσιμος νέος ὁ Χαράλαμπος Καλύβας ἔπιπτε τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης θῦμα τραγικοῦ δυστυχήματος. Θὰ ἐκηδεύετο τὴν ἑπομένην. Καὶ ἐπειδὴ συνέβαινεν, ὄχι μόνον τὸ τέλος τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι φρικτὸν ἀλλὰ καὶ ὁ χαρακτήρ του, ὁ εὐπροσήγορος καὶ εὐγενὴς νὰ ἐχῃ προκαλέσῃ τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ ἀναγνώρισιν παρ' ὅλον ὅτι ἦτο ἐπικεφαλῆς ἑνὸς πολιτικοῦ γραφείου εἰς περίοδον μᾶλλον ἐξάψεως τῶν κομματικῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν παθῶν, γενικὴ ἦτο ἡ συγκίνησις καὶ οἰκεῖοι, φίλοι καὶ ὁπωσοῦν ἐσκέφθησαν ὅτι ἦτο χρέος των νὰ τιμήσουν τὸν νεκρὸν καὶ διὰ τῆς Δημοτικῆς Μπάντας. Δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θὰ συνέβαινεν κάτι παρόμοιον. Καὶ ἡ περίπτωσις ἦτο ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐνέπιπτον ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐξαιρέσεις, διότι ἦτο κατάδηλον ὅτι ὁ Χαρ. Καλύβας ὁπωσδήποτε δὲν ἦτο ὀτυχαῖος. Ἡ περίπτωσις ἦτο κατὰ τρόπον κραυγαλαῖον οὐχὶ ἀπὸ τὰς συνήθεις καὶ ὡς ἐκ τούτου γενικὴ ἡ προσμονή, ὅτι τὸ τόσον ἁπλοῦν καὶ οὐσιαστικῶς ἀσήμαντον αἴτημα θὰ ἱκανοποιεῖτο. Ἂν ὑπῆρχον οἱ ἀντιδρῶντες εἰς τὴν ὑποβολὴν τοιαύτης αἰτήσεως πρὸς τὸν Δῆμον διὰ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς, ἦσαν ἐκεῖνοι μόνον οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ κομματικὴν μᾶλλον σκοπιμότητα δὲν ἤθελον κὰν νὰ διατυπωθῇ τὸ αἴτημα, διότι διεγίγνωσκον, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τούτου ὡς μετὰ βεβαιότητος ἀνεμένετο θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἀποδειχθῇ ἐνώπιον τῶν δημοτῶν, ὡς ὑψηλόφρων καὶ ἀνωτέρος κομματικοῦ πάθους ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος καίτοι νέος, καίτοι ἐπιστήμων καὶ τοι ἔχων λαμπρὰν προοπτικὴν μιᾶς θαυμασίας ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας, ἐν τούτοις εἶχε κατα δεχθῆ, πίπτων πολύ χαμηλά. νὰ παριστάνῃ τὸν «ἐκλεκτὸν τοῦ λαοῦ» καὶ νὰ ἰσχυρίζεται δημοσίᾳ, ὅσον καὶ ἀφελῶς, ὅτι «ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς πόλεως, συνενωθέντων ἐν τῷ προσώπῳ του, ὡς ὁ ἴδιος ἔλεγε. Καὶ ταῦτα παρ' ὅλον ὅτι ὅλοι ἐγνώριζον ὅπως καὶ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι τὸ ἀρνητικὸν προὸν πρῶτον μὲν τῆς ἐσκεμμένης καὶ συνωμοτικῶς μελετωμένης παραιτήσεως τεσσάρων ἄλλων συναδέλφων του εἰς ἕνα ψηφοβέλτιον μικτὸν—ΕΔΑ καὶ τινων ἄλλων συναδέλφων του —οἱ ὁποῖοι καλῶς διέγνωσαν τὴν νοσηρὰν φιλοδοξίαν του καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ συναισθήματος τῆς ἐντροπῆς καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, δεύτερον δὲ προὸν τὸν ψῆφον μιᾶς παρατάξεως ὡρισμένων ἄλλων συμπολιτῶν, οἵτινες καὶ τὸνοἱονδήποτε θὰ ἦσαν πρόθυμοι τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῶν δημαρχαιρεσιῶν τοῦ Αὐγούστου νὰ ἀναβιβάσουν εἰς τὸν δημαρχιακὸν θῶκον τὸ μὲν διότι τοιαύτην εἶχον «ἄνωθεν» ἐντολήν, τὸ δέ εἰς ἀντίδρασιν, τότε, ἐξ ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, πρὸς ἕτερον συνυποψήφιον.

Παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ αἴτημα διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς μουσικῆς διετυπώθη. Καὶ διετυπώθη διότι αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπαίτησις τῶν στιγμῶν, ὡς τὰς προδιέγραφε ὁ πολύκλαυστος νεκρός, τὴν σορὸν τοῦ ὁποίου χιλιάδες κάτοικοι τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ τοῦ Νομοῦ ὁλοκλήρου ἔσπευδον νὰ ἀσπασθοῦν.

Τὴν μεγαλωσύνην ὅμως τῶν στιγμῶν ὡς αὗται προσδιωρίζοντο ἀπὸ τὴν παντοδύναμον Κοινὴν Γνώμην καὶ δὴ ἀπὸ τὴν Κοινὴν Γνώμην, τὴν ὑψηλόφρονα καὶ εὐγενῆ τῶν Πατρῶν,δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν συλλάβῃ, ὁ ἐλέῳ ΕΔΑ ἐπικαθήσας εἰς τὸν δημαρχειακὸν θῶκον. Καὶ προφανῶς ἵνα ἐπαληθεύσῃ τὸ λεγόμενον, ὅτι «μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι» ὄχι μόνον ἔδωσεν ἰταμῶς τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἀρνεῖται τὴν παραχώρησιν τῆς Δημοτικῆς Μπάντας καίτοι εἶχε εἰς τοῦτο ὄχι μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ προκλητικῶς προσέθετε ὅτι δὲν εἶχε κὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξηγήσῃ, οὔτε εἰς ποῖα ἐπιχειρήματα ἐστήριζε τὴν ταπεινὴν καὶ μικροπρεπῆ, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐκείνην ἀρνησίν του.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνέβη ὅ,τι ἦτο ἑπόμενον νὰ συμβῇ εἰς μίαν ὑπερήφανον πόλιν ὡς αἱ Πάτραι. Φίλοι καὶ ἀντίπαλοι, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι, οἱ Πατρινοὶ ὅλων τῶν τάξεων καὶ ὅλων τῶν κομμάτων ἐν μιᾷ φωνῇ μὲ συναισθήματα καταπλήξεως, ἅτινα διεδέχοντο συναισθήματα ἐντροπῆς καὶ ἀγανακτήσεως, ἐστιγμάτιζον τὴν ἀπίθανον πρᾶξιν καὶ ἐπέκρινον τὸν «μικρὸν» ἐκεῖνον, ὅστις εἶχε διαπράξει τὴν τόσον μεγάλην «πρόκλησιν» ἐκεῖνον ὅστις ἀπετόλμησε τὴν πελωριαν «προσβολὴν» πρὸς τὴν σορὸν ἑνὸς νεκροῦ. Ἑνὸς νεκροῦ μαλιστα, τὸν ὁποῖον συνωδεύον εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικιαν. παρόντες μὲν 4000 περιπου Πατρινοὶ (γεγονὸς πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορια